

Nr 403.

Av herr **Höglund m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 190, angående godkännande av tullverkets utgiftsstaten för budgetåret 1925—1926 m. m.*

Med anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 190, angående godkännande av tullverkets utgiftsstaten för budgetåret 1925—1926 m. m. vilja undertecknade härmed fästa uppmärksamheten vid en grupp av befattningshavare i tullverket, som av den tillsatta tjänstgöringskommissionen synes hava lämnats i orubbat skick, ehuru det förefaller som icke minst med avseende å denna grupp högt kvalificerad arbetskraft skulle kunna inbesparas. Vi syfta härmed på de s. k. bevakningskontrollörerna, vilka äro anställda vid tullbevakningsinspektionerna i Stockholm, Malmö och Göteborg samt vid tullkamrarna i Hälsingborg och Trälleborg — tillsammans 10 befattningshavare.

I fråga om dessa anförde på sin tid ett par reservanter inom 1914 års tullkommission (herr M. Bengtsson, med instämmande av herr Hj. Risén) följande: »På innehavare av hithörande tjänster ankomma, såsom framgår av en granskning av §§ 18 och 19 i tjänstgöringsreglementet, ej andra göromål än på uppsyningsmännen. Före den revision av tullverkets stater, som efter förslag av 1900 års tullstatskommitté skedde vid 1904 års riksdag, hade befattningarna karaktären av överuppsyningsmanstjänster. Då emellertid ifrågavarande tjänster voro förenade med högst betydande sportelinkomster, hade tjänstemännen av högre grad småningom kommit att slå under sig desamma. Att någon högre tjänstemannakompetens dock i verkligheten ej erfordrades för deras skötande, visas bäst av det förhållande, att tillfälliga förordnanden å desamma i regel lämnades åt uppsyningsmän vid tullbevakningen. Jag anser, att tiden är inne för en återgång till de ursprungliga förhållandena, innebärande, att bevakningskontrollörstjänsterna förvandlas till överuppsyningsmanstjänster, samt att dessa böra vara förbehållna tjänstemännen av grupp II, vilka för övrigt, såsom varande särskilt utbildade för och praktiskt erfarna i bevakningstjänsten, torde äga bästa förutsättningar för att kunna sköta hithörande göromål.» — Det synes av anförda uttalande framgå, att tjänsterna ursprungligen varit överuppsyningsmanstjänster, vilka på grund av därmed förenade höga sportler så småningom kommit att förändra karaktär. Detta torde ha skett även i någon mån på trafikanternas bekostnad, vilket framgår därav, att, vid inquisitionerna av fartyg, som tidigare förrättats av

överuppsyningsman med biträde av underordnade bevakningsmän, åtminstone i Stockholm och Göteborg numera i regel tillgår så, att en bevakningskontrollör står såsom förrättningsman med en överuppsyningsman och erforderligt antal underordnade bevakningsmän såsom biträden. Visserligen läser ersättningen för övertidsvisitationer, vilken tidigare tillföll tjänstemännen och utgjorde större delen av de eftertraktade sportlerna, utgå med visst belopp för förrättning, oavsett antalet däri deltagande tjänstemän, men det läser väl knappast ha kunnat undgås att vid ersättningens bestämmande taga viss hänsyn till kostnaden för kontrollören.

Tjänstgöringskommissionen har nu i sitt förslag rörande antalet befattningshavare avsett vissa andra uppgifter för bevakningskontrollörerna än som tillkomma överuppsyningsmännen. I främsta rummet skulle ifrågasvarande kontrollörer enligt kommissionens förslag tagas i användning såsom något slags personalinspektörer och därjämte anlitas för uppdrag, som krävde större författnings- eller språkkunskaper än som kunde påräknas hos överuppsyningsmännen.

Det kan ju väl tänkas, att, med hänsyn till den ökning i bevakningspersonalens antal, som under senare åren skett, behovet av kvalificerat biträde åt tullbevakningscheferna gör sig något starkare gällande än förr och att en kontrollör vid vardera tullbevakningsinspektionen kan vara motiverad för inspektionsändamål, men det bör ej förbises, att vardera tullbevakningschefen från och med år 1923 fått såsom närmaste man en tullöverkontrollör, till vars befattning någon motsvarighet ej förut funnits. Visserligen är också kustbevakningschefskapet för förutnämnda chefer under nuvarande förhållanden mera krävande än förr, men det ökade arbetet inom denna gren av deras verksamhet skulle möjligen kunna tillgodoses genom hjälp av någon tillförordnad tjänsteman. I Stockholm läser för övrigt så redan vara fallet, i det en på det sjömilitära området sakkunnig person tills vidare anställts å tullbevakningsinspektionen för handhavande av vissa kustbevakningsbestyr.

En av de uppgifter, som enligt tjänstgöringskommissionens förslag skall åligga bevakningskontrollör, är att närvara vid passagerarefartygs ankomst, för att vid fall av behov kunna avgörande ingripa vid tvister mellan passagerare och bevakningspersonal rörande effekters avvisitering och dylikt. Åtminstone för Stockholms och Göteborgs vidkommande torde emellertid fullgörande av sådant uppdrag endast kunna taga en obetydlig del av tjänstetiden i anspråk, vartill kommer, att förutom bevakningskontrollören även kammarskrivare närvara vid passagerarnas landstigning, i och för eventuell tullbehandling av passagerareffekter, och måhända kunde tänkas övertaga den för bevakningskontrollören avsedda uppgiften.

Under varje förhållande synes det föreslagna antalet bevakningskontrollörer vara för högt beräknat, varför detsamma bör kunna i viss mån reduceras — förslagsvis med 4 befattningshavare.

Motioner i Andra kammaren, Nr 403.

På grund därav hemställes,

att riksdagen ville besluta giva den å förteckningen över antalet befattningshavare i tullverket under budgetåret 1925—1926 under nummer 1 föreslagna anmärkningen följande lydelse: Av dessa äro 17 övertaliga (därav 4 för bevakningstjänst avsedda) och skola vid inträffande ledighet icke återbesättas.

Stockholm den 16 april 1925.

C. W. O. Höglund.

Carl Lovén.

Mauritz Västberg.

Viktor Öhman.

C. J. Högström.

Julius Hedvall.

J. H. Blomquist.

Helge Bäcklund.

Ernst Hage.